

Ömür Eleği

– Mecit Aktürk · 16 Kasım 2014

İblisse idrâkini çepeçevre kuşatan

Tesadüf sanır bedbaht, hayat veren, yaşatan

Gören göze ibrettir gölgesine taş atan...

...Tozu dumana katan dinlemez gönül, hatır...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır! Ne saat taşır melek, ne takvimden gün sayarEcel denen o vakit ona mahsus bir ayarVâde tamam olunca canı teninden soyar...Müşâhede edene hüznün verir, ağlatır...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır! Nice nankörler gördü köhnemiş koca dünyaKimi, sıksaydı taşı, suyu çıkardı güyâ!Kimi, bitmez sanırdı hevâ besleyen rüyâ.....Alırken son nefesi, sökerek, çatır çatır...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır.Şayet niyet halisse, öğrenmek ise muratAkleden insan için bir okuldur KâinâtGaflette ısrar ile münkir etse de inat...Sayfa sayfa hakikat, uyarı satır satır...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır! İsteyen dudak büksün, desin "sözün âfâki"Boşalan kadehleri doldursun yine sakiKapı birgün çalınca farkedilir illâ ki...Kim derse herşey bâki, mahşer, sırat tevatür...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır! Farzedin bana ait; vazgeçtim hakkımdan ben Size hediyem olsun bu koskoca gezegenUnut dese de bazen cilve satan taze ten...Salâlar sadâsıyla kulakları çınlatır...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır! "Zaman" denen aslında ömür eleyen elekTakdir-i ilâhidir, sürer kıyamete dekNice Nemrut'lar vardı; korku bilmez, gözü pek...Sanırdı ölmeyecek; döküldü patır patır...Ölümü unutana Azrâil hatırlatır! Gönül penceresinden bakıp bitip, solanaGerçeği "hece"ledim; selâm olsun alanaSözüm, mârifet sanıp felekten gün çalana

Diyemem ki "aldırma, us'u uykuya yatır"

Ölümü unutana Azrâil hatırlatır!

Mecit AKTÜRK